

Nu er det længe siden

Oluf Ring

Sats: Anders Olesen

Jeppe Aakjær

S
A

1. Nu er det læn - ge si - den, men end det gem - mes
2. Først bred - te mor et klæ - de så ømt som no - gen
3. Den kæ - re rug var gæs - ten som gjor - de hvert et

T

4

S
A

i mit sind, hvor - dan i barn - doms - ti - den den kæ - re rug kom
høj - tids - dug; der måt - te in - gen træ - de med sko i høs - tens
barn så spændt; se, far han læg - ger ves - ten og ser så ind - ad -

T

8

S
A

ind, hvor - dam dens kær - ne - tun - ge top ved mo - ders sva - ge
rug; så fe - jed hun med li - mens rest hvert snæv - set strå til
vendt: En skæl - ven i et yd - mygt sind, en bøn til al - tets

T

12

S
A

kræf - ter blev lagt i lu - gen op.
si - de som for en hæ - ders - gæst.
ska - ber, før av - len brin - ges ind.

T

S
A

4. Og neg for neg for - svin - der og bli - ver un - der bjæl - ken sat; og
 5. Det går mod af - ten - ti - de; snart skin - ner må - nen fuld og rund på
 6. Og bar - net, som har lø - bet sig træt i da - gens mun - tre leg, det
 7. Og mel - lem hju - lets e - ger går stjer - ne - blink og må - ne - skin, og

T

5

S
A

far får rø - de kin - der og spin - del - væv om hat. Men mor er li - ge
 gavl og væg - ge hvi - de og ned i vog - nens bund. Mor stand - ser træt og
 er nu stil - le krø - bet ind un - der hju - lets eg; der hø - res det - te
 mil - de vin - de hve - ger, mens bar - net slum - rer ind. Så slut - ter far i

T

10

S
A

hvid og bleg, hvor me - get hun end stræ - ber med ru - gens tun - ge neg.
 tit - ter ind; far kom - mer hen til lu - gen og klap - per hen - des kind.
 skar - pe knald fra vog - nens fjæl mod san - det af ø - ren - tvis - tens fald.
 Je - su navn, og hjem - met går til hvi - le med hø - sen i sin favn.

T